

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/51/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612201014
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3612201014.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o, so sídlom V., J...: XXXXXXXX, zastúpeného R. Z. M., F. so sídlom V., J. X proti odporcovi L. U., bytom P., B. I./XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu D. K., so sídlom M., F. XX, C.. XXX, zastúpeného L.. G. U., R. so sídlom M., F. V., o zaplatenie 4.718,11 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 27. novembra 2012, č. k. 5C/22/2012-82, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku III. o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 357,16 eur p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 15,93 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka L.. G. U., R., č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa vo výroku I. zastavil konanie, vo výroku II. odporcovi náhradu trov konania nepriznal, vo výroku III. navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v sume 357,16 eur k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka L.. G. U., R., a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia a vo výroku IV. navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 276,37 eur prostredníctvom Daňového úradu V.. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa svojím návrhom na začatie konania domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 4.718,11 eur s prísl. a nahradil trovy konania. Dňa 25.05.2012 v zmysle § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpilo do konania OZ právna pomoc spotrebiteľom, C.: XX XXX XXX, so sídlom F. XX, M. ako vedľajší účastník na strane odporcu. Vedľajší účastník na strane odporcu dňa 26.09.2012 doručil súdu písomné vyjadrenie k návrhu, kde vzniesol námietku premlčania žalovanej pohľadávky; uvedené vyjadrenie doručil súd právnomu zástupcovi navrhovateľa. Pred začatím pojednávania vzal navrhovateľ návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a navrhol konanie zastaviť. Navrhovateľ vzal svoj návrh späť pred začatím prvého pojednávania, preto nebolo potrebné zisťovať súhlas odporcu a vedľajšieho účastníka so späťvzatím návrhu, a súd konanie o návrhu navrhovateľa podľa § 96 ods. 1 - 3 O.s.p. zastavil. Odporca a vedľajší účastník tak majú voči navrhovateľovi, ktorý zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, právo na náhradu trov konania. Odporca si náhradu trov konania neuplatnil, a preukázateľne mu ani žiadne trovy konania nevznikli, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal. O trovách konania vo vzťahu navrhovateľ a vedľajší účastník na strane odporcu rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. v spojení s § 93 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého patria vedľajšiemu účastníkovi rovnaké práva a povinnosti, aké má účastník konania. Súd v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. priznal vedľajšiemu účastníkovi konania, vystupujúcemu na strane odporcu uplatnenú náhradu trov konania v sume 357,16 eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na to, že námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom na strane odporcu viedla v konečnom dôsledku k späťvzatiu návrhu, náklady vedľajšieho účastníka vynaložené na právnu pomoc považoval súd za účelne vynaložené. Náhrada trov konania patrí za 2 úkony právnej služby: prevzatie a príprava - podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky č.

655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov po 170,95 eur + 7,63 eur režijný paušál a písomné vyjadrenie k návrhu podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. c/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov po 170,95 eur + 7,63 eur režijný paušál. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný náhradu trov konania zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Podľa § 11 ods. 3 veta prvá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 71/1992 Zb.) ak poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo, alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie. Podľa § 11 ods. 4 veta prvá zák. č. 71/1992 Zb. okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1 %, najmenej však o 6,63 eur. Súd vrátil navrhovateľovi súdny poplatok za návrh v sume 276,37 eur podľa ustanovenia § 11 ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb., krátený v zmysle § 11 ods. 4 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb. o 6,63 eur.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 25,09 eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Zastával názor, že takýto vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnom konaní, pričom združenie má možnosť podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co 26/2012, ako aj sp. zn. 3Cbo/259/2011, ktorý v obdobných veciach nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o. i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/40/2012, mal za to, že ustanovenia Charty základných práva EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Z uvedených dôvodov právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetom konaní považoval za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení navrhol uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 15,93 eur. Rozhodnutie súdu prvého stupňa považoval v plnom rozsahu za správne. Dôvodil, že z ničoho nevyplýva, že vedľajší účastník sa nemôže dať v konaní zastúpiť advokátom. Ak zákon garantuje právo na zastúpenie účastníka v súdnom konaní, pochybnosť navrhovateľa o účelnosti vynaloženia týchto trov konania je v rozpore so zákonnou garanciou práva na zastupovanie. Právo vedľajšieho účastníka vstupovať do spotrebiteľských sporov je dané článkom 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, ktorým sa ukladá zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov, ako aj podporovať právo spotrebiteľov na informácie a na vytváranie združení na ochranu záujmov spotrebiteľov. Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka spotrebiteľského združenia - právnickej osoby advokátom deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C279/2009, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv EÚ, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby. Z toho vyplýva, že aj právnické osoby musia mať možnosť poradiť sa, obhajovať a nechať sa zastupovať. Ďalej poukázal na to, že ak si navrhovateľ bude proti spotrebiteľom riadne uplatňovať svoje nároky,

nebude mať žiaden problém s trovami vedľajšieho účastníka, hoci ten bude v každej veci zastúpený právnym zástupcom. Teda problém je v tom, že navrhovateľ podáva nedôvodné žaloby, preto vznikajú trovy. Tvrdenie navrhovateľa o neúčelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považoval za rozpor s faktom, že práve navrhovateľovi v ďaleko výhodnejšej pozícii sú dlhoročne zo strany súdu uznané trovy právneho zastúpenia ako účelne vynaložené. Nesúhlasil ani s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na poskytovanie právnej pomoci spotrebiteľom, tento názor považoval za nesprávny, neústavný a neudržateľný. Vedľajší účastník svoje právne a skutkové posúdenie prípadu vykonal pri prvom úkone, ktorý mu patrilo, a v dôsledku ktorého pre neúspech vo veci navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť, preto nie je úkon nadbytočným. Už len v rámci princípu rovnosti zbraní nie je spravodlivé vyžadovať, aby proti navrhovateľovi, ktorý inicioval tisíce konaní v celej SR a je zastúpený v každej veci silnou advokátskou kanceláriou, vystupovali iba laici združení v občianskom združení bez právneho zastúpenia. Napokon citoval rozhodnutia viacerých krajských súdov SR, ktoré vedľajšiemu účastníkovi priznávali náhradu trov konania.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu, t.j. vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka bez nariadenia odvolacieho pojednávania /§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p./ a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa opodstatnene považoval trovy vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva spotrebiteľa. Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastnila občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. S účinnosťou od 15. októbra 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. K tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastníctva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 505/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Podľa odseku 4 citovaného zákonného ustanovenia má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, avšak koná iba sám za seba. Vychádzajúc z výkladu Ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka, opodstatňuje záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní základné právo na súdnu ochranu, má zásadne právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak niektoré úkony právnej pomoci, spočívajúcej v zastúpení advokátom, boli zbytočné, resp. neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdom zastúpiť advokátom. Súd prvého stupňa preto v danej veci správne uzavrel, že navrhovateľ v tej časti návrhu na začatie konania procesne zavinil zastavenie konania, a je preto povinný uhradiť v zmysle ustanovenia § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania.

Odvolací súd preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 15,93 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 357,16 eur, predstavujúca trovy prvostupňového konania, a preto by vedľajšiemu účastníkovi patrila náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 26,56 eur, znížená na 1/2-icu základnej sadzby, t.j. 13,28 eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, režijný paušál za rok 2013 vo výške 7,81 eur, t.j. spolu v sume 21,90 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka si však uplatnil náhradu

trov odvolacieho konania v nižšej sume než aká by mu patrila, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov konania v uplatnenej výške, t.j. 15,93 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.